

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Jiřinou Tachecí ve věci žalobce: [REDACTED], r.č. [REDACTED], bytem [REDACTED], zastoupeného advokátem JUDr.Ladislavem Sádlikem se sídlem Praha 5, Holečkova 31, proti žalovanému: [REDACTED], r.č.[REDACTED], podnikatel, podnikající pod obchodní firmou [REDACTED], se sídlem [REDACTED], IČO: [REDACTED], zastoupeného advokátem JUDr.Františkem Loskotem se sídlem v Hradci Králové, ČSA 556, o námitkách žalovaného proti směnečnému platebnímu rozkazu Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. září 2005 č.j. 39 Sm 138/2005-12 o zaplacení směnečné pohledávky 1. 918 000,-- Kč s příslušenstvím a odměny 6.393,-- Kč,

t a k t o :

- I. Směnečný platební rozkaz vydaný Krajským soudem v Hradci Králové dne 20. září 2005 č.j. 39 Sm 138/2005-12, se ponechává v platnosti.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o námitkách ve výši 6.697,- Kč, k rukám zástupce žalobce JUDr. Ladislava Sádlika, do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

V žalobě doručené soudu dne 12.8.2005 s prvopisem směnky žalobce navrhl vydání směnečného platebního rozkazu, ve kterém by soud zavázal žalovaného zaplatit žalobci částku 1.918 000,-- Kč s 6% úrokem, odměnu 6 393,-- Kč a náhradu nákladů řízení.

pokračování

39Cm 55/2006

Soud návrhu vyhověl a ve věci vydal shora uvedený směnečný platební rozkaz, ve kterém uložil žalovanému, aby do 3 dnů ode dne doručení směnečného platebního rozkazu zaplatil žalobci směnečný peníz ve výši 1.918 000,-- Kč s 6% úrokem od 26.7.2005 do zaplacení, odměnu 6.393,-- Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 148.851,-- Kč (76.980,-- Kč soudní poplatek a 71.871,-- Kč náklady právního zastoupení) nebo aby podal proti tomuto směnečnému platebnímu rozkazu do 3 dnů ode dne jeho doručení námitky.

Žalovaný podal včas námitky. První směnečná námitka spočívá v tom, že žalovaný tvrdí, že žalovanou směnku nikdy nepodepsal, neboť podpis na směnce není jeho. Žalovaný dále namítá, že směnka je podvrh, jehož účelem je snaha bezdůvodně se obohatit k jeho tíži, neboť ke směnce chybí kauza. Konečně žalovaný tvrdí, že žalobce v tomto řízení nepředložil směnku v originále, což je nutnou podmínkou pro vydání směnečného platebního rozkazu.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud, po provedeném jednání, směnečný platební rozkaz v plném rozsahu zrušil a přiznal žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobce ve vyjádření k námitkám uvedl následující skutečnosti:

Námitku žalovaného, že směnku nikdy nepodepsal žalobce jednoznačně odmítá. Uvedené žalobce dokládá znaleckým posudkem písmoznalkyně [REDAKCE] ze dne 20.8.2006, ze kterého vyplývá, že podpis žalovaného na směnce je pravý. Další námitku a to, že směnce chybí kauza považuje žalobce za irrelevantní, přesto ale uvádí, že směnka zajišťovala nároky žalobce proti žalovanému ze smlouvy o tichém společenství, což vyplývá i z čl.III.vyplňovacího směnečného prohlášení.

Poté soud v souladu s ust. §175 odst. 4 o.s.ř. nařídil k projednání námitek žalovaného jednání a při něm z listinných důkazů a výslechů účastníků zjistil následující skutečnosti:

Ze smlouvy o tichém společenství ze dne 8.1.2002,uzavřené mezi žalovaným jako podnikatelem a žalobcem jako tichým společníkem, bylo zjištěno, že tichý společník se touto smlouvou zavazuje poskytnout podnikateli vklad specifikovaný v čl. III. smlouvy a podílet se tak v celém rozsahu na jeho podnikání. Podnikatel se zavazuje vyplácet tichému společníkovi podíl na zisku (čl.II.). Tichý společník předává podnikateli k jeho podnikání peněžitou částku ve výši 1.864 000,-- Kč. Peněžitý vklad je splacen tichým společníkem předáním hotovosti, přičemž podnikatel tento peněžitý vklad použil na zaplacení leasingových akontací, vyplývajících z leasingových smluv. Dále pak část peněžitého vkladu společníka v částce 3.000 DM (určená dohodou stran na částku 54.000,-- Kč) byla použita jako počáteční kapitál pro provozní náklady firmy podnikatele (čl.III.). Smlouva o tichém společenství byla uzavřena na dobu neurčitou. Účast tichého společníka zaniká:

- a) výpovědí doručenou druhé smluvní straně nejpozději 9 měsíců před koncem každého kalendářního roku,
- b) dosáhne-li v průběhu obchodního roku předpokládaný podíl tichého společníka na ztrátě výše jeho smluvního vkladu,
- c) ukončením podnikání, pro které byl vklad poskytnut čl.II.,
- d) prohlášením konkurzu na majetek podnikatele nebo zamítnutím návrhu na prohlášení konkurzu pro nedostatek majetku (čl. V.).

Po zániku smlouvy je podnikatel povinen provést s tichým společníkem vyrovnání v následujících lhůtách:

- peněžitý vklad vrátí podnikatel do 3 měsíců,
- další případné pohledávky vyplývající z této smlouvy vypořádá podnikatel v měsíčních splátkách po 20.000,- Kč, počínaje prvním dnem měsíce následujícího po zániku smlouvy, a to vždy k poslednímu dni tohoto měsíce (čl.VII.).

Ze směnečného vyplňovacího prohlášení ze dne 8.1.2002, sepsaného žalovaným jako dlužníkem a žalobcem jako věřitelem, bylo soudem zjištěno, že dlužník vystavil dne 8.1.2002 1 ks vlastní blankosměnky bez uvedení splatnosti směnečné sumy a platebního místa na řad věřitele (čl.I). Dlužník prohlašuje, že blankosměnku uvedenou v čl.II. vystavil a odevzdal věřiteli ze svobodné vůle, dobrovolně bez jakéhokoliv nátlaku či donucení, dále dlužník prohlašuje, že tuto blankosměnku vystavil jako prostředek krytí všech věřitelových současných i budoucích pohledávek a nároků vyplývajících ze smlouvy o tichém společenství, uzavřené mezi účastníky dne 8.1.2002 (čl.II). Dlužník uděluje tímto vyplňovacím prohlášením majiteli blankosměnky právo vyplnit údaj splatnosti, směnečnou sumu a platební místo takto:

- do údaje splatnosti libovolné datum po dni splatnosti jakékoliv věřitelovy pohledávky nebo její části nebo jejího příslušenství ze smlouvy o tichém společenství,
- jako směnečnou sumu libovolnou částku zahrnující, ale nepřekračující veškeré věřitelovy pohledávky ze smlouvy o tichém společenství, které budou splatné ke dni splatnosti blankosměnky,
- jako platební místo libovolný údaj (čl.III.).

Z prvopisu směnky vystavené v [REDAKCE] dne 8.ledna 2002 soud zjistil, že se v ní žalovaný zavázal, že zaplatí dne 25.července 2005 na řad žalobce částku 1.918 000,- Kč. Směnka obsahuje doložku „Bez protestu“.

Ze znaleckého posudku [REDAKCE] znalce z oboru písmoznalectví – písmo ruční ze dne 20.8.2006, opatřeného žalobcem, soud zjistil, že znalec dospěl k závěru, že podpis žalovaného na shora uvedené směnce je pravým podpisem žalovaného.

Z dalšího znaleckého posudku stejného znalce ze dne 22.8.2006, opatřeného rovněž žalobcem, soud zjistil, že znalec dospěl k závěru, že podpis žalovaného na smlouvě o tichém společenství je pravým popisem žalovaného.

Vzhledem k tomu, že žalovaný v průběhu tohoto řízení zpochybnil závěr výše vzpomínaného znaleckého posudku ohledně svého podpisu na směnce, soud přibral dalšího znalce a to [REDAKCE] k posouzení pravosti podpisu žalovaného na směnce.

Jmenovaný znalec ve svém písmoznaleckém posudku učinil jednoznačný závěr a to že: „Sporný podpis „S“ na „Směnce vystavené dne 8.1.2002“ byl napsán a je pravým (tj.vlastnoručním) podpisem žalovaného – [REDAKCE]“.

Žalovaný ve svém účastnickém výslechu před soudem uvedl, že jak směnku, tak směnečné vyplňování prohlášení a smlouvu o tichém společenství nepodepsal. Dále

pokračování

39Cm 55/2006

vypověděl, že od roku 2000 nebo 2001 začal podnikat s žalobcem v oblasti dopravy. Jejich spolupráce byla založena pouze na ústní smlouvě o spolupráci. V roce 2003 žalobce v rámci společného podnikání zaplatil na leasing vozidel částku řádově několika statisíců. Bylo domluveno, že až budou splacena vozidla, že si žalobce vezme co do podnikání vložil. Žalovaný připustil, že v začátcích jejich společného podnikání mu žalobce poskytl částku 500.000,-- – 600.000,-- Kč. Spolupráce mezi nimi skončila v roce 2004.

V roce 2003 začal s nimi podnikat [REDAKCE]. Po ukončení podnikání, jmenovaný ujistil žalovaného, že žalobce od něho dostal peníze vložené do společného podnikání. Tím považoval žalovaný celou věc za vyřízenou.

Žalobce ve svém účastnickém výslechu před soudem především uvedl, že žalovaný před ním ve stejný den podepsal, jak směnku, tak směnečné vyplňování prohlášení a smlouvu o tichém společenství. Podle žalobce důvodem podepsání směnky bylo zajištění jeho investice do společného podnikání s žalovaným. V průběhu jejich společného podnikání žalovanému předal částku uvedenou ve směnce. Podle žalobce mu žalovaný nechce dluh zaplatit a o celé věci nemluví pravdu. Žalobci o žádné ústní smlouvě, uzavřené mezi ním a žalovaným, není nic známo, neboť účastníci podnikali na základě smlouvy i tichém společenství. Rovněž podle žalobce není pravda, že mu měl [REDAKCE] podle dohody něco uhradit. Asi v roce 2004 posílal žalobce žalovanému výpověď ze smlouvy o tichém společenství. Zásilky se mu z místa bydliště žalovaného vracely, protože je žalovaný nepřebíral.

Na základě provedených důkazů soud dospěl k závěru, že námitky žalovaného proti směnečnému platebnímu rozkazu jsou nedůvodné.

Žalovaný v námitkovém řízení uplatnil následující námitky. První směnečnou námitkou je tvrzení žalovaného, že předmětnou směnku nepodepsal. K tomuto tvrzení si žalobce, v průběhu tohoto řízení, opatřil znalecký posudek z oboru písmoznalectví, ze kterého jednoznačně vyplývá, že podpis na směnce je pravým popisem žalovaného. Vzhledem k tomu, že žalovaný zpochybnil závěry tohoto posudku, proto soud k posouzení pravosti podpisu žalovaného na směnce přibral znalce [REDAKCE], který ve svém posudku dospěl k závěru, že podpis na předmětné směnce je pravým podpisem žalovaného. Za tohoto stavu soud pokládá výše uvedenou námitku žalovaného za nedůvodnou.

Druhá námitka spočívá v tom, že žalovaný má za to, že směnka je podvrh, jehož účelem je snaha žalobce bezdůvodně se obohatit k jeho tíži, neboť ke směnce chybí kauza. I když k námitce o neexistenci směnky a nedostatku kauzy směnky existují rozdílné právní názory mezi Vrchním soudem v Praze (viz. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 30.5.2001 č.j. 9cmo 65/99-podle kterého výše uvedenou dvojici námitek je nutno považovat za námitku jedinou popírající existenci žalované směnky a z ní vyplývajícího směnečného dluhu) a Nejvyšším soudem v Brně (viz. rozsudky Nejvyššího soudu v Brně ze dne 14.6.2006 č.j.29 Odo 347 /2005 a ze dne 20.3.2007 č.j.29Odo 347/2005 -podle kterých námitka neexistence kauzy směnky za situace, kdy je tvrzeno, že směnka byla zfalšována, přípustná je), soud se uvedenou námitkou zabýval. V průběhu řízení o námitkách soud provedl, za souhlasu účastníků, výslechy žalobce a žalovaného. Oba účastníci ve svých výpovědích potvrdili, že po určitou dobu společně podnikali. Oba také připustili, že to byl právě žalobce, který do společného podnikání vložil finanční prostředky. Shodně také uvedli, že jejich spolupráce skončila a to v roce 2004. Rozdílná jsou tvrzení účastníků, na základě jaké smlouvy probíhalo jejich společné podnikání, když žalobce tvrdí, že se tak stalo na základě smlouvy o

pokračování

39Cm 55/2006

tichém společenství a žalovaný uvádí, že jejich spolupráce probíhala podle ústně uzavřené smlouvy o spolupráci, aniž tuto smlouvu blíže specifikoval. Dále jsou rozdílná tvrzení účastníků ohledně vyrovnání po skončení společného podnikání, protože žalobce tvrdí, že k tomuto účelu byla vystavena žalovaná směnka a naproti tomu žalovaný uvádí, že od [REDAKCE], který s nimi po určitou dobu společně podnikal, žalobce dostal peníze na vyrovnání společného podnikání.

Při rozhodování o této námitce bylo vycházeno z účastnické výpovědi žalobce a předložených listinných důkazů. Soud zastává názor, že spolupráce mezi účastníky probíhala podle smlouvy o tichém společenství ze dne 8.1.2002. Ve prospěch uvedeného svědčí i fakt, že týž den kdy došlo k podepsání uvedené smlouvy byla podepsána směnka a směnečné vyplňovací prohlášení, ve kterém je odkaz na nároky ze smlouvy o tichém společenství. Za stavu, kdy má soud za jednoznačně prokázané, že žalovaný směnku podepsal je nepochybné, že podepsal i listiny související s vystavením směnky t.j. směnečné vyplňovací prohlášení a smlouvu o tichém společenství. Vzhledem k uvedenému, soud považuje výše popsané tvrzení žalovaného za účelové s cílem zbavit se odpovědnosti plnění ze žalované směnky.

Po výzvě žalovanému podle §118a odst.1,3o.s.ř., aby doplnil skutková tvrzení ohledně neexistence kauzy a k uvedeným tvrzením navrhl příslušné důkazy, žalovaný resp. jeho zástupce uvedl následující skutečnosti. Celá kauza se odvíjí od skutečnosti, že žalovaný měl podepsat směnku, směnečné vyplňovací prohlášení a smlouvu o tichém společenství. Žalovaný však tvrdí, že žádnou z uvedených listin nepodepsal a k těmto tvrzením navrhl přibrání znalce k posouzení pravosti podpisu žalovaného na směnečném vyplňovacím prohlášení a na smlouvě o tichém společenství. Soud však návrh na provedení těchto důkazů zamítl s ohledem na shora popsané skutečnosti, když v této souvislosti nelze přehlédnout jednak závěr znaleckého posudku [REDAKCE], jakož i závěry listin a to znaleckých posudků [REDAKCE], z nichž vyplývá, že podpis na směnce a smlouvě o tichém společenství je pravým popisem žalovaného. Vzhledem k tomu, že mezi účastníky došlo k ukončení společného podnikání vzniklo žalobci právo na vyrovnání podle smlouvy o tichém společenství. Za tohoto stavu soud dospěl a k závěru, že směnka má kauzu a námitku o její neexistenci považuje za nedůvodnou .

Poslední námitka žalovaného spočívá v tom, že originál žalované směnky není součástí spisu z čehož dovozuje, že žalobce nepředložil směnku v originále, což je nezbytnou podmínkou pro vydání směnečného platebního rozkazu. Toto tvrzení žalovaného je v rozporu se skutečností, neboť prvopis směnky není nikdy součástí spisu a do spisu se zakládá pouze fotokopie směnky a její prvopis se ukládá na určené místo příslušného soudu. Takto bylo postupováno i v tomto řízení, což si lze ověřit i na průvodním listu Sm, který je založen na č.1.7 spisu. Rovněž tuto námitku soud shledal nedůvodnou.

Z výše popsaných důvodů soud podle § 175 odst.4 o.s.ř ponechal směnečný platební rozkaz v platnosti.

Výrok o nákladech řízení o námitkách se opírá o ust. §142 odst.1 o. s.ř. a soud žalobci jako úspěšnému účastníkovi přiznal právo na náhradu nákladů tohoto řízení, které představují náklady právního zastoupení v celkové výši 6.697,-- Kč (2x cestovné ke dvěma soudním jednáním osobním automobilem z Prahy do Hradce Králové a zpět celkem 480 km ve výši 3.712,-- Kč, náhradu za ztrátu času podle § 14odst.3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č.177/1996 Sb. v platném znění za 12 půlhodin po 100,-- Kč tj.1.200,-- Kč, paušální poplatek

pokračování 39Cm 55/2006
podle § 13 odst.1,3citované vyhlášky 5x po 300,-- Kč t.j. 1.500,-- Kč a 19% daň z přidané
hodnoty podle §137 odst.2,3 o.s.ř. ve výši 285,-- Kč).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení
k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nesplní-li žalovaný dobrovolně co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí,
může žalobce podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Hradci Králové dne 21.listopadu 2007

JUDr. Jiřina Tachecí
samosoudkyně

Za správnost: [REDACTED]